

WYTYCZNE

do prowadzenia arkusza oceny pracy pracownika.

Wprowadzenie systematycznej okresowej oceny pracy pracowników ma na celu stworzenie lepszych warunków racjonalnej gospodarki kadrami w przedsiębiorstwach narodowych.

I. Do zapisywania okresowych ocen pracownika przeznaczony jest arkusz oceny pracy pracownika.

W nagłówku, w lewym górnym rogu arkusza ocen, po wyrazach „Prezydium Rady Narodowej” należy wpisać nazwę wydziału (jednostki równorzędnej), jeżeli ocenę pracy wystawia kierownik tej jednostki organizacyjnej.

Wstępną część arkusza oceny pracy wypełnia się na podstawie akt osobowych pracownika.

Po lewej stronie poszczególnych pozycji a—f wpisane są zasadnicze cechy dotyczące między innymi przygotowania zawodowego i wydajności pracy, specjalnych uzdolnień i zainteresowań pracownika.

W pozycjach a—d pod zasadniczą cechą podano w nawiasie pomocnicze elementy, umożliwiające ustalenie bardziej wnikliwej i obiektywnej oceny. Poszczególne oceny zasadniczych cech powinny być zapisane w formie opisowej.

Oceny pracownika według poszczególnych zasadniczych cech stanowią podstawę do opracowania ogólnej oceny pracy (poz. g).

Poszczególne oceny i ogólną ocenę pracy wpisuje się do arkusza oceny pracownika po zasięgnięciu opinii rady zakładowej (delegata związkowego) co do każdej oceny.

W razie odwołania się pracownika od ujemnej ogólnej oceny pracy wypełniony arkusz pracownika wraz z odwołaniem należy przesłać do organu upoważnionego do rozstrzygnięcia odwołania.

Jeżeli uwzględniono odwołanie, organ odwoławczy dokonuje nowej oceny pracy przez wystawienie arkusza (ze zmianą nagłówka) po uzgodnieniu z odpowiednią instancją związkową.

II. Oceniając pracę pracownika według zasadniczych cech należy wnikliwie określić występujące zalety lub wady, zwracając szczególną uwagę na jego przydatność na stanowisku zajmowanym w czasie dokonywania oceny.

Przy ustalaniu ogólnej oceny pracy na podstawie ocen według zasadniczych cech należy mieć na uwadze, że zasadnicze cechy ujęte w poz. a, b i c stanowią o przydatności pracownika do zawodu.

Uzyskanie jednak przez pracownika słabej oceny w ramach cechy „Poczucie obowiązku i odpowiedzialności”, pomimo uzyskania dobrej oceny w odniesieniu do innych cech, wyklucza możliwość zaliczenia pracownika do kadry, rezerwowej na stanowisko kierownicze lub stanowiska samodzielne, koncepcyjne.

Nie można również zaliczać do kadry rezerwowej na stanowiska kierownicze i odpowiedzialne pracowników, choćby bardzo pracowitych i solidnych, jeżeli nie posiadają zmysłu organizacyjnego i nie wykazują inicjatywy.

360

ZARZĄDZENIE Nr 101 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 grudnia 1968 r.

w sprawie wykonywania przez społecznione zakłady pracy niektórych czynności z zakresu emerytur i rent.

Na podstawie art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uspełnzone zakłady pracy zatrudniające co najmniej 100 pracowników obowiązane są przyjmować i przygotowywać zgłaszane po raz pierwszy wnioski o emerytury lub renty wraz z dodatkami, określone w:

- 1) ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6),
- 2) ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8),
- 3) ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10),
- 4) ustawie z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19).

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, obejmuje przyjmowanie i przygotowywanie wniosków:

- 1) o emerytury lub renty inwalidzkie — zgłaszane przez pracowników, którzy pozostają w zatrudnieniu lub których zatrudnienie ustało, jeżeli wniosek zostanie zgłoszony przed upływem jednego roku od daty ustania zatrudnienia,
- 2) o renty rodzinne — zgłaszane przez członków rodziny pozostałych po pracowniku, który zmarł w czasie zatrudnienia lub po ustaniu zatrudnienia, jeżeli wniosek o rentę zostanie zgłoszony przed upływem jednego roku od daty ustania zatrudnienia pracownika.

3. Wnioski o emerytury i renty określone w ustawach wymienionych w ust. 1 pkt 3 i 4 przyjmują i przygotowują

zakłady pracy również w wypadkach, gdy zakład pracy zatrudnia mniej niż 100 pracowników, a także gdy od ustania zatrudnienia pracownika upłynął więcej niż jeden rok.

§ 2. Wnioski, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2, mogą — za zgodą właściwego organu rentowego — przyjmować i przygotowywać również społecznione zakłady pracy zatrudniające mniej niż 100 pracowników.

§ 3. Zaniechanie przyjmowania wniosków o emerytury i renty przez zakład pracy, w którym liczba pracowników zmniejszyła się poniżej 100 (§ 1 ust. 1 i 2) lub była mniejsza niż 100 (§ 2), może nastąpić tylko po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego organu rentowego.

§ 4. 1. Organy rentowe prowadzą ewidencję zakładów pracy przyjmujących i przygotowujących na ich obszarze działania wnioski o emerytury i renty, z wyjątkiem jednostek (zakładów, instytucji) wojskowych.

2. Obowiązek prowadzenia ewidencji nie dotyczy kolejowych jednostek organizacyjnych przyznających kolejowe emerytury i renty.

§ 5. Uspełnzone zakłady pracy obowiązane są do zawiadamiania właściwych organów rentowych o przyjęciu do pracy rencisty lub o dalszym zatrudnieniu pracownika, któremu przyznano emeryturę lub rentę.

§ 6. Uspełnzone zakłady pracy wykonują zlecone im czynności z zakresu emerytur i rent zgodnie z instrukcją:

- 1) Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych — jeżeli chodzi o świadczenia przewidziane w przepisach określonych w § 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 4,
- 2) Ministra Komunikacji — jeżeli chodzi o świadczenia przewidziane w przepisach określonych w § 1 ust. 1 pkt 3.

§ 7. Uspołecznione zakłady pracy, o których mowa w § 1 i 2, obowiązane są zapewnić, aby pracownicy, którym powierzono wykonywanie czynności w zakresie emerytur i rent, posiadali odpowiednie przygotowanie do wykonywania tych czynności.

§ 8. Za właściwe wykonanie przez zakłady pracy zleconych im czynności w zakresie emerytur i rent odpowiedzialny jest kierownik zakładu pracy i pracownik, któremu zlecono wykonywanie tych czynności.

§ 9. Organy rentowe obowiązane są do:

- 1) udzielania zakładom pracy pomocy niezbędnej do prawidłowego wykonywania czynności w zakresie emerytur i rent,

- 2) bezpłatnego zaopatrywania zakładów pracy w potrzebne formularze i druki.

§ 10. Organy rentowe mają prawo kontrolować prawidłowość wykonywania przez zakłady pracy zleconych im czynności w zakresie emerytur i rent.

§ 11. Traci moc zarządzenie Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 marca 1961 r. w sprawie przekazania uspołecznionym zakładom pracy niektórych czynności z zakresu rent (Monitor Polski z 1961 r. Nr 32, poz. 153, z 1963 r. Nr 36, poz. 179 i z 1966 r. Nr 70, poz. 331).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

361

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 listopada 1968 r.

w sprawie postępowania w razie osiągnięcia nadmiernego zysku ze sprzedaży nietypowych maszyn i urządzeń.

Na podstawie § 4 ust. 5 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 96, z 1966 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 26, poz. 132 oraz z 1968 r. Nr 10, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za nietypowe maszyny i urządzenia uważa się wyroby stanowiące maszyny, urządzenia techniczne i środki transportu w rozumieniu obowiązującej klasyfikacji środków trwałych lub części zamienne do nich, odpowiadające warunkom określonym w § 1 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 96, z 1966 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 26, poz. 132 oraz z 1968 r. Nr 10, poz. 57).

§ 2. 1. Za zysk nadmierny uważa się różnicę pozostałą po odjęciu od sumy zysku rzeczywiście osiągniętego kwoty zysku dopuszczalnego. Za zysk dopuszczalny uważa się kwotę, odpowiadającą powiększonemu o 3% odsetkowi zysku przyjętego w planowej kalkulacji kosztu produkcji (stanowiącej podstawę ustalenia ceny), wyliczoną od rzeczywistego kosztu własnego sprzedaży nietypowych maszyn i urządzeń.

2. Zysk nadmierny oblicza się oddzielnie dla każdego zamówienia bądź jego części, dla której opracowano odrębną kalkulację planową i ustalono odrębną cenę.

§ 3. Na egzemplarzach kalkulacji wynikowej kosztu własnego nietypowych maszyn i urządzeń, w tym także na egzemplarzu kalkulacji przekazywanym zamawiającemu, wykonawca maszyn i urządzeń obowiązany jest podać:

- 1) kwotę rzeczywistego dochodu ze sprzedaży z powołaniem się na znaki rozpoznawcze odpowiednich dokumentów sprzedaży (faktur),

- 2) kwotę rzeczywiście osiągniętego ze sprzedaży zysku, obliczoną jako różnicę między dochodem ze sprzedaży a rzeczywistym kosztem własnym sprzedaży,

- 3) kwotę zysku dopuszczalnego, obliczonego w sposób określony w § 2 ust. 1,

- 4) kwotę ewentualnego zysku nadmiernego.

§ 4. 1. Wykonawca nietypowych maszyn i urządzeń obowiązany jest równocześnie z przekazaniem zamawiającemu kalkulacji wynikowej kosztu własnego złożyć w oddziale finansującego go banku polecenie dokonania na rzecz zamawiającego przelewu sumy odpowiadającej zyskowi nadmiernemu, jeżeli wynosi ona co najmniej 500 zł. Realizacja polecenia przelewu zmniejsza wartość sprzedaży okresu, w którym przelew został dokonany.

2. Wykonawca nietypowych maszyn i urządzeń obowiązany jest wykazać w księgach rachunkowych danego roku wszelkie zmniejszenia wartości sprzedaży z tytułu zysku nadmiernego wynoszącego co najmniej 500 zł także wówczas, gdy do końca roku polecenie przelewu nie zostało jeszcze zrealizowane lub nie upłynął jeszcze termin sporządzenia kalkulacji wynikowej kosztu własnego. Ewentualne korekty zmniejszeń wartości sprzedaży z tytułu zysku nadmiernego, ustalone w roku następnym na podstawie kalkulacji wynikowej kosztu własnego, korygują wartość sprzedaży tego miesiąca, w którym sporządzono kalkulację wynikową. Przelew sumy odpowiadającej zyskowi nadmiernemu, ustalonymu na podstawie kalkulacji wynikowej kosztu własnego, następuje według zasad określonych w ust. 1.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że dotyczy ono dostaw dokonanych po dniu 7 marca 1968 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*